

عنوان مقاله:

ناکارآمدی ارزش زدایی از روایت تاریخی

محل انتشار:

دوفصلنامه تاریخ نگری و تاریخ نگاری، دوره 20، شماره 6 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 38

نویسنده:

ابوالحسن فیاض انوش - دانشیار / گروه تاریخ دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

دیدگاهی که می پندارد هرگونه روایت تاریخی باید فاقد بار ارزشی باشد، چه دیدگاهی است و چرا باید این دیدگاه را ناکارآمد پنداشت این دو پرسش اصلی و سوالات فرعی دیگری که به فراخور بحث مطرح می شوند و تلاش برای پاسخگویی به آن ها، بنیاد مقاله ی حاضر را شکل می دهد. در واقع اساس این پژوهش بر این امر استوار است که هر کنش تاریخی، به ناگزیر دارای بار ارزشی است و چون روایت کردن تاریخ علاوه بر اینکه مقوله ای معرفتی است، یک کنش تاریخی نیز است، لاجرم نمی تواند ارزش گریز باشد. مدافعان ارزش زدایی از روایت تاریخی، با توسل به مفاهیمی چون واقع گرایی و عینیت، رویکرد خود را موجه می شمارند؛ اما رویکرد آنان حتی اگر بر اساس یک دغدغه ی صادقانه اتخاذ شده باشد، می تواند زمینه ساز ساده اندیشی نسبت به منطق کنش تاریخی و یا سوء استفاده از منطق روایت تاریخی نزد برخی مورخان شود. در این نوشتار می کوشیم با اتخاذ دو رویکرد تاریخی و منطقی، به نقد و ارزیابی مقوله ی ارزش زدایی از روایت تاریخی بپردازیم.

کلمات کلیدی:

کنش تاریخی، روایت تاریخی، ارزش زدایی، ناکارآمدی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/864136>

